

[Formanden.]

første og anden behandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg mit forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Eventuelt: tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 44 af 31. marts 1891 om anlæg af en frihavn ved Kjøbenhavn samt om nedsættelse af havneafgiften til Kjøbenhavns havn m. v.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 927).

Formanden: Denne sag kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 117 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til landstinget.

Den højtærede finansminister har ordet, for at han kan fremsætte de ved mødets begyndelse anmeldte lovforslag.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte følgende lovforslag:

Forslag til lov om ændringer i forbrugsafgiftslovene og toldloven,

forslag til lov om omsætningsafgift af forskellige varer m. v.,

forslag til lov om en midlertidig tillægsafgift af visse motor køretøjer m. v. og

forslag til lov om afgift af rejsevaluta m. v.

Disse forslag omfatter tilsammen en række forhøjelser af bestående forbrugsafgifter og indførelse af en række nye afgifter med samlet årligt provenu, der kan anslås til omtrent 300 mill. kr. De hører sammen med de forslag om direkte skatter og bunden opsparing, som jeg fremsatte i sidste uge.

Tilsammen repræsenterer de to sæt forslag en inddragelse af købekraft på omkring

1/2 milliard kr. årlig foruden værnescatten, der jo skal dække nye udgifter.

Baggrunden for denne alvorlige stramning af finanspolitikken har jeg søgt at give i min tale ved fremsættelsen af de direkte skattelovsforslag. Det skal jeg ikke gentage i dag.

På grund af den sammenhæng, der er mellem de to sæt forslag, vil det være naturligt, at udvalget, der blev nedsat til behandling af de direkte skatter, også får de her foreslåede forbrugsafgifter til behandling. Udvalget har allerede med denne mulighed for øje holdt en række lange møder, hvori jeg har deltaget, og vi har her drøftet hele denne skattepolitik i sammenhæng, og under disse drøftelser har vi også berørt andre sider af den samlede økonomiske politik, der skal medvirke til at stabilisere vor valutabalace.

Under disse drøftelser opnåedes der i aftes et omfattende forlig mellem de to regeringspartier samt socialdemokratiet og det radikale venstre, og jeg synes, det vil være rimeligt, at jeg gør nogle bemærkninger om, hvad dette forlig i hovedsagen går ud på.

For selve forbrugsafgifternes vedkommende har forliget ifølge sagens natur været mere summarisk. Det er, om jeg så må sige, et rammeforlig.

Disse forslag har jo ikke foreligget offentligt før nu, og vi har derfor ikke kunnet drøfte dem med vore rigsdagsgrupper. Men vi er altså i store træk enedes om en linie, som vi vil anbefale vore grupper.

Mellem repræsentanter for regeringspartierne og socialdemokratiet er der opnået enighed om at opkræve ca. 300 mill. kr. i forbrugsafgifter i overensstemmelse med de her forelagte lovforslag. Socialdemokratiet forbeholder sig dog under rigsdagsbehandlingen at stille ændringsforslag med hensyn til de enkelte varegrupperes sammensætning. Det radikale venstre tager forbehold med hensyn til det samlede provenus størrelse og med hensyn til visse varegrupper, men kan iøvrigt tilsiige forslagene en velvillig behandling. Vi blev også enige om, at kun halvdelen af forbrugsafgifterne og den til-lægsskat, som jeg om lidt skal nævne, skal afskrives på reguleringskontoen i nationalbanken. Den anden halvdel skal afskrives på kontoen for andre udgifter vedrørende den tyske besættelse og dens afvikling.

For de direkte skatters vedkommende går forliget mere i enkeltheder, og jeg håber derfor, at disse forslag kan gå til 2. behandling i næste uge.

Hvad angår værnescatten, som er fore-